

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадян Торопенко Людмили Василівни, Бондаренка Володимира Зіновійовича, Охріменко Катерини Іванівни щодо офіційного тлумачення окремих положень статті 37 Закону України “Про державну службу”

м. К и ї в
14 березня 2002 року
№ 5-у/2002

Справа № 2-11/2002

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича – суддя-доповідач,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Тихого Володимира Павловича,
Шаповала Володимира Миколайовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадян Торопенко Л.В., Бондаренка В.З., Охріменко К.І. щодо офіційного тлумачення окремих положень статті 37 Закону України “Про державну службу” від 16 грудня 1993 року № 3723-ХІІ (з наступними змінами і доповненнями).

Заслухавши суддю-доповідача Мироненка О.М. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Суб'єкт права на конституційне звернення фактично порушує питання щодо офіційного тлумачення не всієї статті 37 Закону України "Про державну службу", а лише тих її положень і термінів, що стосуються порядку призначення пенсій державним службовцям. Зокрема, йдеться про словосполучення "посадового (чинного) окладу", яке вживається при визначенні правил обчислення розміру пенсії, призначеної державному службовцю, з урахуванням відповідних надбавок.

На думку заявників, слово "чинний" у наведеному словосполученні "означає, що в разі зміни посадових окладів повинні переглядатись і розміри призначених раніше пенсій державним службовцям". Громадяни, які звернулись до Конституційного Суду України, впевнені, що, застосовуючи оспорюване положення, суди загальної юрисдикції, Міністерство праці та соціальної політики України і підпорядковані йому органи неоднозначно розуміють слово "чинний", що призводить до заперечення названими органами державної влади законного права державних службовців, які перебувають на пенсії, на її підвищення у відповідності із зростанням нових посадових окладів і надбавок до них, що встановлюються Кабінетом Міністрів України.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) своєю Ухвалою від 27 лютого 2002 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Законом України "Про Конституційний Суд України"; непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

3. Стаття 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" встановлює, що підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

4. Зміст конституційного звернення і додані до нього матеріали свідчать про відсутність неоднозначного застосування оспорюваних заявниками положень статті 37 Закону України “Про державну службу”. Ці положення регулюють лише умови призначення, а не перерахунку пенсій державним службовцям, у тому числі і встановлення її розміру, залежного від посадового (чинного) окладу з урахуванням відповідних надбавок. Як свідчать матеріали справи, пенсія громадянам Торопенку Л.В., Бондаренку В.З. та Охріменко К.І. була призначена свого часу у повній відповідності з положеннями статті 37 Закону України “Про державну службу”.

Те, що заявники вважають неоднозначним застосуванням положень, насправді є наслідком неврегулювання Законом України “Про державну службу” умов і порядку перерахування призначених раніше пенсій державним службовцям. Ця прогалина спричинила появу спільного листа Головного управління державної служби при Кабінеті Міністрів України, Міністерства соціального захисту населення України, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України та Міністерства праці України “Про строки призначення пенсій та про перегляд розмірів пенсій, призначених відповідно до Закону України “Про державну службу” в зв’язку із зміною оплати праці” від 21 липня 1995 року № 01-3/805-02-2.

Саме правила перерахунку розмірів пенсій, встановлені цим листом, а також спеціальними роз’ясненнями Міністерства соціального захисту населення України, стали предметом неоднозначного розуміння і застосування судами України та іншими органами державної влади. Слово “чинний”, що вживається у частинах другій та четвертій статті 37 Закону України “Про державну службу”, на вирішення питання, поставленого у конституційному зверненні, не впливає.

5. Стаття 150 Конституції України, стаття 13 Закону України “Про Конституційний Суд України” до повноважень Конституційного Суду України відносять офіційне тлумачення лише Конституції та законів України. Проблеми заповнення прогалин у законодавстві, з’ясування або роз’яснення, офіційна інтерпретація актів міністерств і відомств України, як і питання щодо законності актів державної влади та органів місцевого самоврядування, до компетенції Конституційного Суду України не належать.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 13, 14, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадян Торопенко Людмили Василівни, Бондаренка Володимира Зіновійовича, Охріменко Катерини Іванівни щодо офіційного тлумачення окремих положень статті 37 Закону України “Про державну службу” на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Законом України “Про Конституційний Суд України”; непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ